USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **Mgr. D. D.,** zastoupen Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury,** se sídlem Maltézské náměstí 471/1, Praha 1, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 15 A 108/2019, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 6. 1. 2021, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 1. 2021, se žalobce (dále též „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to k rozhodnutí o žalobě vedené u městského soudu pod sp. zn. 15 A 108/2019. Ve svém návrhu uvedl, že žalobu podal již před rokem a půl, před půl rokem byl vyzván ke sdělení formy projednání a vyjádření se k tvrzení žalovaného, což obratem učinil dne 14. 7. 2020. Navrhovatel rovněž žádá soud, aby v jeho věci předložil Soudnímu dvoru EU předběžnou otázku.

[2] K návrhu se vyjádřil předseda senátu městského soudu Mgr. Martin Kříž. Uvedl, že navrhovatel sice podal žalobu před rokem a půl (6. 8. 2019), to ovšem neznamená, že by byl soud v dané věci nečinný a že v řízení dochází k neodůvodněným průtahům. Soud se věcí průběžně zabýval a postupně činil procesní úkony, aby mohl věc projednat a rozhodnout. Ačkoliv je nyní věc po procesní stránce připravena k rozhodnutí, soud dosud o žalobě nerozhodl z důvodu, že se řídí zákonným pravidlem, podle kterého mají být věci zásadně vyřizovány v pořadí, v jakém k soudu došly, s výjimkou věcí s přednostním režimem. Senát 15 A/Ad/Af v současné době rozhoduje o žalobách podaných ve druhé polovině roku 2018 a v první polovině roku 2019. Dle informačního systému soud eviduje celkem 76 nevyřízených věcí, které napadly do 5. 8. 2019.

[3] Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel podal dne 6. 8. 2019 žalobu proti rozhodnutí žalovaného ve věci registrace Konopné církve. Přípisem ze dne 3. 9. 2019 městský soud žalobci sdělil, že jej nemůže v řízení o žalobě zastupovat spolek Cannabis is the Cure, z.s., a dalším přípisem ze dne 12. 9. 2019 ho poučil o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat, a možnosti rozhodnou o věci samé bez jednání. Usnesením z téhož dne soud žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu. Ve spisu městského soudu jsou dále založeny dokumenty k žalobě zaslané od spolku Cannabis is the Cure, z.s. dne 22. 8. 2019 a 13. 10. 2019. Dne 17. 10. 2019 pak žalobce zaslal soudu žádost o prominutí nebo snížení soudních poplatků a ustanovení advokáta k položení předběžných otázek Soudnímu dvoru. Přípisem ze dne 23. 10. 2019 městský soud žalobce vyzval, aby mu případně sdělil jinou doručovací adresu ve lhůtě 10 dnů. Na tento přípis žalobce reagoval dopisem ze dne 29. 11. 2019. Usnesením ze dne 3. 12. 2019 pak soud rozhodl o přiznání částečného osvobození žalobce od soudních poplatků a přípisem ze dne 23. 12. 2019 jej poučil o složení senátu a možnosti namítat podjatost. Žalobce dne 16. 1. 2020 namítl podjatost soudců příslušného senátu městského soudu; o této námitce rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12. 2. 2020, č. j. Nao 16/20202 – 77, tak, že členové příslušného senátu nejsou vyloučeni z projednání a rozhodování věci. Žalobce podal proti usnesení městského soudu ze dne 3. 12. 2019 kasační stížnost; řízení o ní Nejvyšší správní soud zastavil usnesením ze dne 27. 3. 2020, č. j. 3 As 30/2020 – 19, neboť žalobce vzal tuto kasační stížnost zpět. Dne 25. 3. 2020 byl městskému soudu doručen přípis žalobce nazvaný „Dotaz a oznámení“, další přípisy žalobce včetně příloh soud obdržel dne 1. 4. 2020 a 15. 4. 2020. Usnesením ze dne 11. 5. 2020 městský soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 900 Kč. Žalobce poté zaslal soudu další přílohy k žalobě, dne 22. 5. 2020 uhradil soudní poplatek. Soud přeposlal žalovanému dne 22. 5. 2020 žalobu k vyjádření a vyzval ho k předložení správního spisu. Dne 1. 6. 2020 zaslal advokát Mgr. David Macháček do spisu městského soudu plnou moc, kterou jej žalobce zmocnil k zastupování v řízení. Poté žalobce opět zaslal soudu další dokumenty k žalobě. Dne 1. 7. 2020 obdržel soud vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti, toto vyjádření soud přeposlal žalobci dne 2. 7. 2020. Další vyjádření žalobce obdržel soud dne 16. 7. 2020. Dne 8. 1. 2021 doručil žalobce městskému soudu návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[5] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[6] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou,

usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[7] V projednávané věci nejde o návrh, který by měl krajský soud projednat a rozhodnout přednostně dle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."). Městský soud přitom v současnosti rozhoduje žaloby, které obdržel dříve než navrhovatelovu žalobu (dle vyjádření předsedy senátu předchází v senátu 15 A/Ad/Af věci navrhovatele ještě 76 nevyřízených věcí).

[8] Pokud jde o hlediska stanovená v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, prvním z nich je složitost věci. K ní lze konstatovat, že se jedná o běžnou věc, která nepřesahuje průměrnou míru složitosti žaloby ve správním soudnictví. Z hlediska významu věci pro navrhovatele soud uvádí, že se nejedná o věc mimořádně významnou pro osobu navrhovatele, neboť šlo o návrh na registraci Konopné církve, který správní orgány shledaly zjevně nepřípustným.

[9] Při komplexním zhodnocení hledisek uvedených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh na určení lhůty není důvodný. Od doby, kdy městský soud obdržel žalobu (tj. od 6. 8. 2019), uplynul 1 rok a 5 měsíců; městský soud se nedopustil žádných průtahů ve vztahu k úkonům nutným k tomu, aby se řízení dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí. Navrhovatel činil v průběhu řízení před městským soudem velké množství podání, která rovněž do značné míry přispěla k délce soudního řízení.

[10] K podpoře závěru o nedůvodnosti návrhu lze poukázat též na stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, č. 58/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, vztahujícího se k odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nesprávným úředním postupem v případě nevydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Nejvyšší soud zde v části VI. stanoviska zmínil, že jakékoli řízení vždy nějakou dobu trvá, a dále na vysokém stupni obecnosti uvedl, že za přiměřenou délku řízení Nejvyšší soud považuje ještě 24 měsíců (nikoli však již delší). Nejvyšší správní soud se do značné míry brání naznačené paušalizaci, avšak zdůrazňuje nutnost zohledňování všech okolností posuzovaného případu.

[11] V nyní posuzované věci lze konstatovat, že délka řízení před městským soudem je sice již poměrně dlouhá, nicméně ji ještě s ohledem na výše uvedené nelze považovat za nepřiměřenou, vyžadující ingerenci ve smyslu § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Nejvyšší správní soud proto nepovažoval za důvodné určit městskému soudu lhůtu k rozhodnutí o žalobě. Pro úplnost uvádí, že je věcí úvahy městského soudu, zda v dané věci předloží Soudnímu dvoru předběžnou otázku či nikoliv, proto ani nelze vyhovět návrhu navrhovatele, aby mu byla soudu k takovému úkonu určena lhůta.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. února 2021

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu